

*miért nyilatkozta volna ezt a riporternek?
A család, a kerekesszékes tánc és a manikűr
a mindene. Talán mégsem igaz, hogy elhagyjuk
magunkat, amikor itt volna az ideje.*

*Parancsszóra érkezünk és parancsszóra távozzunk,
vagy ami meglepőbb, magunk választjuk és húzzuk
el az aktuális életet, hogy tanúivá váljunk a folytatásnak,
s a túlig maradvá legyünk eleven tanúságtételek.
Az okmányok hiánya mítoszi szintre magasztatja föl törté-
netünk jelentőségét, s mi eljátszunk a gondolattal,
Ádám nyolcadik utódja, Matuzsálem hogyan lélegezhetett
át majd egy teljes évezredet az őszövségi korban?
Vagy a közelmúlt indiai aggastyánja, Devraha Baba jógi,
aki állítólag a babokból született és fénnel táplálkozott,
úgy tartják, a Föld vagy kétszázötvenszer kerülte meg
élete folyamán a bolygórendszerünk közepén égő Napot.
Azt hibetnének, ennyi idő alatt ijesztő távolságra került
a megszületés előtítől, pedig végig benne maradt
az igazságban, amiről csak tévedni képes, aki szólni mer.
Nem véletlen vagyunk mozgásban, mint a remény,
de eltűnik az is, amint minden hibánk előnyünkre vált.*

TÓTH ERZSÉBET

Társas gőz

*itt ők vonulnak
cammogva, csoszogva
testükkel immár megbékélve
kikről pár órára lehullhat a társadalmi lény kínja
valami azért marad belőle
de kint marad a stylist gondos műve
ruha cipő táskák kint várja gazdáját a szekrényekben
gőzök és párák sűrűjében a kinti ember felismerhetetlen
lehullhat minden lepel
főszerepbe kerülhet, amit odakint leplezni kell
nyugodtan kiteheted a titkolnivalókat
csupasz hár néz szembe hájjal
kezdődő, szégyenlős, komolytalanul
felcsúszott kilók
és méltósággal viselt hájkolosszusok
női, férfi, öreg és fiatal hájak*

*hirtelen felkapott
vagy hosszas évek kitartó munkájával összegyűjtött
izom nélküli zsírszövetek minden mennyiségben
a víz alatt elterülve
de néha menni kell a szaunába vagy a másik medencébe
aroma és fényfürdőbe, száraz gőzbe és nedves gőzbe
távozhasson az a sok méreg
amit odakint az évek során összegyűjtöttünk
és akkor a hāj ring, rezeg, megy előre a természetes has
mutatja az utat
nincs kecmec, az vagy, aki vagy
közszemlére kerül amennyi a hāj belőled
nem számít diploma, tízmillió óra
súlyos aranyláncra pubán hull a toka
comb elterül, mell kibuggyan
olykor az arc ment valamit a látványon
ha a szem el tud jutni odáig
és nem ragad le a test alsóbb részeinél
a zsírtérképek hegy- és vízrajzain
ha a kifejezés elég értelmes
és nem túl durva a sminkmaradék
vagy a gőzzel alaposan felpirított test
elmulasztja pár percre a hāj fehérségét
de itt az arc ritkán intelligens
a szoláriumok műfényén gyötört
deltás és puba testek látványa
messzire vezeti a gondolatokat
a szemek is hamar becsukódnak
nem jutnak ide a természetes éhezéstől soványak
másra kell az a pár ezer forint
és a fürdőruhára eltett pénzt is elvitte
a gyerek iskolakirándulásra
persze az itteni testek is mind karcsúak voltak egyszer
hány meghitt, lomha év kellett chipsszel a tévé előtt
mennyi szerelmi bánat evésrobama
ennyi zsír összegyűjtéséhez
ám lehet csupán, hogy az ember
elemi sorsa a hājasodás
másképp sokkal kényelmesebb
szabadon engedni a hājákat
mint elszorítani ravasz fűzőkkel, szoros nadrágokkal
levegővételi nehézségekhez vezethet...*

Első nap az iskolában

*Hová lett az aranyhal az akváriumból?
Kérdezte a tanító néni.
Megettem – állt föl egy kislány.
Hogy tehetél ilyet?
Szikrázott a szeme a tanító néninek.
Éhes voltam – szólt csöndben a kislány.
És nálunk otthon a hal evésre való – tette hozzá.*

A régi doktor

*a doktor úr nem öregedett meg
csak észrevétlenül elérte a nyugdíjkorhatár
az alamuszi hivatalnokok sem aludtak persze
megfosztották osztályvezetői rangjától
és szereztek egy fiatal orvost
akit a betegek nem vehettek komolyan
összesúgtak a háta mögött
ennek még pipája sincs
hogy tudna akkor gyógyítani?
és csöndben várták
egymás mellett a székeken
hogy a régi orvos ajtaja kinyíljon*

